

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Jeg skal ikke skjule, at den sidste spørgers indlæg jo altid gør et stærkt indtryk på mig. Det gør det, og derfor vil jeg godt med afsæt i spørgsmålet sige, at vi faktisk har tænkt ganske nøje over situationen i regeringen.

Til fru Pia Kjærsgaard kan jeg kun sige, at sagt er sagt.

Men jeg kunne tilføje, at regeringen ser med stor alvor – lad mig sige det i dag også – regeringen ser med stor alvor på rapporter om menneskerettighedskrænkelser i Kina. Vi samarbejder derfor med en række lande om at forøge Kinas respekt for menneskerettighederne ved at fastholde det politiske pres, bl.a. i direkte kontakter med Kinas politiske ledere, som jeg netop har omtalt. Regeringen vil fortsat nøje følge udviklingen med henblik på at opretholde preset både bilateralt og inden for rammerne af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Det er, hvad jeg har at berette i dag. Jeg har ikke mere at tilføje.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, at det er en sag, der desværre kaster et lidt grumset lys over den høring, som Udenrigsudvalget skal holde om Tibet. Jeg synes, det er trist, at statsministerens manglende tid til at møde Dalai Lama har været så dominerende i debatten; men det har statsministeren og regeringen helt og aldeles alene ansvaret for.

Når nu statsministeren siger, at regeringen ser med stor alvor på menneskerettighedskrænkelser, og statsministeren har jo tidligere lagt sig i selen for, det ved alle, at det er uacceptabelt, mener jeg, der er en enestående chance for Danmark til virkelig at cementere, at man ikke ønsker menneskerettighedskrænkelser, ved at modtage Dalai Lama.

Jeg vil så godt høre statsministeren: Lægger regeringen ikke i virkeligheden lidt afstand til Dalai Lama ved, at det er et uofficielt besøg – det fik jeg så heller ikke rigtig uddybet fra statsministeren, hvad det betød – en uofficiel modtagelse, der nu sker i form af udenrigsministerens modtagelse?

Per Stig Møller (KF):

Det er jo rigtigt, som statsministeren siger, at i 1991 var det udenrigsministeren, som uformelt mødte Dalai Lama. Siden er der jo sket det, at Dalai Lama følger, at tidshorizonten for det tibetanske folks overlevelsesmuligheder er blevet kortere i de fem år, der er gået siden da. Han taler selv om 15-20 år.

Derfor vil jeg spørge statsministeren – jeg har helt respekt for, at statsministeren har omgjort den første beslutning, og jeg synes, det er flot, at statsministeren har gjort det – om man kunne forestille sig, at statsministeren brugte præsident Clintons metode, hvor det også var Al Gore, der modtog Dalai Lama, men præsident Clinton dukkede op og havde sådan ti minutters tid med Dalai Lama på Al Gores kontor. Var det en mulighed, at statsministeren, måske på sin vej til og fra lufthavnen til et af de møder, han skal til, kunne falde omkring udenrigsministerens kontor på Asiatisk Plads og hilse på Nobels fredsprismodtager?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Da hr. Per Stig Møller ikke har interveneret før, vil jeg endnu en gang bekræfte, at jeg tror ikke, der i virkeligheden er forskel mellem vore partiers engagement i et så fundamentalt spørgsmål som det, vi har på dagsordenen her i dag.

Og derfor må jeg sige, at jeg fortsat føler, at den form, vi har fundet ved, at udenrigsministeren modtager Dalai Lama, er den rigtige form. Jeg har noteret mig andre inspirationer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2123

2) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at der ikke sker en omgåelse af den EU-protokol, der sikrer, at udlændinge ikke må købe sommerhuse i Danmark?«

Skriftlig begrundelse

I en protokol til Traktaten er det fastslået, at »uanset bestemmelserne i Traktaten kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger«.

Ifølge Ekstra Bladet og Ritzau den 30. april 1996 sker der i øjeblikket en omfattende omgåelse af den danske undtagelse, idet danske helårshuse sælges til tyskere, som angiveligt ikke bruger dem som helårsbolig, men derimod som fritidshuse.

Dette betyder ifølge pressen, at huspriserne på bl.a. Rømø stiger så kraftigt, at de lokale beboere til sidst ikke selv har råd til at bo der.